

лове, и рогозници (зимкили); и дѣдо Иванъ Шмидъ имъ бѣше мастора на тѣхъ работы.

Въ единъ мѣсяцъ отъ горѣ, къца-та въ кои-жто живѣше дѣдо Иванъ съ сыновы-тѣ си станъ продавница коа-то едвამъ побираше сичко кое-то принасахъ като малки птиченца кога ништъ да правѣ-жтъ гнѣхъдце-то си. Малко по малко станахъ познати на кѣпобачы-тѣ; набчихъ са да разбиратъ колчевинъ-тх на тѣрговѣйкх-тх си и постѣпно придобихъ по голѣмъ способностъ да ги намѣратъ. На край годинъ Иванъ Шмидъ смѣтихъ сички-тѣ каробы и намѣри че три-тѣ мѣ чада бѣхъ спечелили 104 фіорини и 23 крайцара.

Тѣа вложи Иванъ Шмидъ на нѣкой градски тѣрговецъ съ лихвъ (фансъ). И радость-тх на сыновы-тѣ мѣ бѣше не описано хачто-то никога не бѣхъ видѣли толко пари.

Втора-та година выде по благополѣчна; дѣдо Иванъ не просаше бекѣ; нагледваше кхщх-тх ходаше да предгогѣвѣ-х распродажѣх на сыновѣх-тх си тѣрговѣйкх-тх. Олѣдъ 4 годаны трима-та сынови имахъ 614 фіорини.

Междъ това трима-та братѣа порастохъ и на-временѣ са похѣдѣвахъ помеждъ си, сега мѣмрахъ едного-то че не работилъ колко-то трѣба, до часъ дѣругого, че продалъ на малкх цѣнх тѣрговѣйкх-тх, а третаго че далъ 2 пари за чашъ винце.

Отарый баща бѣхъ да са намѣса на вѣтныте имъ; рече имъ това: — Нека земне сакѣй 100 фіорини и нека влезне въ свѣта; съ екомонѣ-х и трѣдолюкѣе сполѣмба нѣкой всакога-останали-тѣ пари си останахъ вложени у тѣрговеца, за кого-то казахмы, за дѣруги потреби; и лихва-та са прилагаше всакъ годинъ на главы-тѣ.

Тогази трима-та братѣа, като си стиснѣхъ единъ дѣругъ рѣцѣ-тѣ и като са опрѣстихъ съ баща си унѣтихъ са: Петръ кхнъ истокъ, Гавріѣлѣ кхмъ западъ, а Георгѣй кхмъ пладиѣ.